

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ		
אליבא דמאן?													^	◇	ק.כב.	
אי אליבא דר' ישמעאל													!		ק.כב.	
לא מבטל עור	האמר: [רבי ישמעאל]											■	?		ק.כב.	
ואי אליבא דר"ע													!		ק.כב.	
פשיטא?													?		ק.כב.	
מבטל עור	האמר: [רבי עקיבא]												■	?	ק.כב.	
לעולם אליבא דרבי ישמעאל, וכי אמר רבי ישמעאל לא מבטל עור - ה"מ שפלטתו חיה, אבל פלטתו סכין - בטיל													!	◇	ק.כב.	
האלל המכונס, אם יש כזית במקום אחד - חייבין עליו	ת"ש, ר' יהודה:												?	◇	ק.כב.	
והוא שכנס	ואמר רב הונא:												■	?	◇	ק.כב.
אי אמרת בשלמא פלטתו סכין לרבי ישמעאל נמי לא בטיל, רב הונא דאמר כרבי ישמעאל, אלא אי אמרת פלטתו סכין לר' ישמעאל בטיל, רב הונא דאמר כמאן?													?		ק.כב.	
אלא, לעולם פלטתו סכין לר' ישמעאל - לא בטיל, ורב הונא דאמר - כר"ע													!	◇	ק.כב.	
פשיטא													?		ק.כב.	
מהו דתימא: כי קאמר ר"ע - ה"מ פלטתו סכין, אבל פלטתו חיה - לא בטיל, קמ"ל, טעמא דר"ע מפני שהעור מבטל, ל"ש פלט חיה, ול"ש פלט סכין													!	◇	ק.כב.	
מפני מה ר"ע מטהר בעור - מפני שהעור מבטל.	כדקתני סיפא:												■	!	ק.כב.	
אלו שערוותיהן כבשרן: עור האדם, ועור חזיר של ישוב	[רבנן]												■	◆	ק.כב.	
אף עור חזיר הבר.	רבי יהודה:												■	◆	ק.כב.	
ועור חטרת של גמל הרכה, ועור הראש של עגל הרך, ועור הפרסות, ועור בית הבושת, ועור השליל, ועור של תחת האליה, ועור האנקה והכח והלטאה והחומט	[רבנן]												■	◆	ק.כב.	
הלטאה כחולדה.	רבי יהודה:												■	◆	ק.כב.	
וכולן שעבדן, או שהילך בהן כדי עבודה - טהורין, חוץ מעור האדם.	[רבנן]												■		ק.כב.	
שמונה שרצים יש להן עורות.	ר' יוחנן בן גוריו:												■		ק.כב.	
דבר תורה עור אדם טהור, ומה טעם אמרו טמא - גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו ואמו שטיחין.	עולא:												■	◇	ק.כב.	
ואיכא דמתני לה אסיפא													■	◇	ק.כב.	
וכולן שעבדן או שהילך בהן כדי עבודה טהורין חוץ מעור אדם	[סיפא]												■	◇	ק.כב.	
דבר תורה עור אדם שעבדו טהור, ומה טעם אמרו טמא - גזירה שמא יעשה אדם עורות אביו ואמו שטיחין	עולא:												■	◇	ק.כב.	
מאן דמתני לה ארישא - כ"ש אסיפא, ומאן דמתני אסיפא, אבל ארישא - טומאה דאורייתא.													■	◇	ק.כב.	
ועור חזיר וכו'.													■		ק.כב.	
במאי קמיפלגי?													^		ק.כב.	
האי אשון והאי רכיך	מר סבר: [רבנן]												■	!	◇	ק.כב.
האי נמי רכיך.	ומר סבר: [רבי יהודה]												■	!	◇	ק.כב.
עור חטרת של גמל הרכה													■		ק.כב.	

disputants-חולקים ◇ קודדה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכמה גמל הרכה?												⋈	קכב.
כל זמן שלא טענה.	עולא א"ר יהושע בן לוי:											⋈ !	קכב.
הגיע זמנה לטעון ולא טענה, מהו?	בעי ר' ירמיה:											⋈ ^	קכב.
לא הגיע זמנה לטעון וטענה, מהו?	בעי אביי:											⋈ ^	קכב.
תיקו.												■	קכב.
כמה גמל הרכה?	יתיב ר"ל וקמיבעיא ליה:											⋈ ^	קכב.
כל זמן שלא טענה	א"ל רבי ישמעאל בר אבא, הכי א"ר יהושע בן לוי:											⋈ !	קכב.
א"ל: תיב לקבלי.	[ריש לקיש]											○	קכב.
כמה גמל הרכה?	יתיב רבי זירא וקמיבעיא ליה:											⋈ ^	קכב.
כל זמן שלא טענה	א"ל רבין בר חיננא, הכי אמר עולא א"ר יהושע בן לוי:											⋈ !	קכב.
הוה קתני לה	[רבין בר חיננא]											○	קכב.
א"ל: חדא הויא תק - אמרת.	[רבי זירא]											○	קכב.
תא חזי מה בין תקיפי ארעא דישראל לחסידי דבבל.												■	קכב.
ועור הראש וכו'.												■	קכב. <
וכמה עגל הרך?												⋈	קכב.
בן שנתו	עולא:											!	קכב.
כל זמן שיונק	רבי יוחנן:											⋈ !	קכב.
היכי קאמר עולא בן שנתו והוא שיונק, ואמר ליה ר' יוחנן: כל זמן שיונק, או דלמא: עולא בן שנתו קאמר, בין יונק ובין שאינו יונק, ואמר ליה ר' יוחנן: בן שנתו - והוא שיונק?	איבעיא להו:											⋈ ^	קכב.
כל זמן שיונק	ת"ש, רבי יוחנן:											⋈ ! ■	קכב:
ואם איתא, והוא שיונק מיבעי ליה, ש"מ.												!	קכב:
עור הראש של עגל הרך מהו שיטמא?	בעא מיניה ריש לקיש מרבי יוחנן:											⋈ ^	קכב:
אינו מטמא	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	קכב:
לימדתו רבינו אלו שעורותיהן כבשרן ועור הראש של עגל הרך	אמר ליה: [ריש לקיש]											⋈ 6	קכב:
אל תקניטני, בלשון יחיד אני שונה אותה	אמר ליה: [רבי יוחנן]											!	קכב:
השוחט את העולה להקטיר כזית מעור שתחת האליה, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת	דתניא: [רבנן]											⋈ ! ■	קכב:
אחד עור פרסות, ואחד עור הראש של עגל הרך, ואחד עור של תחת האליה, וכל שמנו חכמים גבי טומאה שעורותיהן כבשרן, להביא עור של בית הבושת, חוץ למקומו - פסול ואין בו כרת, חוץ לזמנו - פיגול וחייבין עליו כרת.	אלעזר בן יהודה איש אבלום אומר משום ר' יעקב, וכן היה ר' שמעון בן יהודה איש כפר עיכום אומר משום רבי											⋈ ! ■	קכב:
ועור בית הפרסות.												■	קכב: <

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ♪ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

חולין-העור והרוטב		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי בית הפרסות?												▲	קבב:
בית הפרסות ממש	רב:											◆ !	קבב:
רכובה הנמכרת עם הראש.	רבי חנינא:											◆ !	קבב:
ועור האנקה.												■	קבב: <
(ויקרא י"א) הטמאים לרבות עורותיהן כבשרן, יכול אפי' כולן - ת"ל (ויקרא י"א) אלה.	תנו רבנן:											■	קבב:
והא אלה אכולהו כתיבן												♪	קבב:
למיניהו הפסיק הענין	רב:											!	קבב:
וליהשוב נמי תנשמת												♪	קבב:
רב תנא הוא, ותני תנשמת	רב שמואל בר יצחק:											!	קבב:
והא תנא דידן לא תני תנשמת												♪	קבב:
תנא דידן סבר לה כר' יהודה, דאזיל בתר גישתא, ובגישתא דהלטאה קמפלגי.	רב ששת בריה דרב אידי:											!	קבב:
וכולן שעובדן וכו'.												■	קבב: <
הילך - אין, לא הילך - לא												♪	קבב:
אוזן חמור שטלאה לקופתו - טהורה טלאה - אע"ג דלא הילך	והא תני ר' חייא:											■ ♪	קבב:
לא טלאה - הילך אין, לא הילך לא.												!	קבב:
כמה כדי עבוד?												▲	קבב:
ארבעת מילין	רב הונא אמר רבי ינאי:											!	קבב:
לגבל, ולתפלה, ולנטילת ידים - ארבעת מילין	רבי אבהו אמר ריש לקיש:											■	קבב: